

X X X

widziałem starożytnego młodzieniaszka
jeszcze nie umiał rozpaczać
ale już na umór
piosenkuję godzinami
zaniedbuje sekundniki

otwórz oczy świtaj nocą
oczyść ziemię do poranka
za siebie pij

do dna
uniź się nie ponizając –
wymamrotaj się na ziemi

nalej błota do amfory
klaruj niebo

X X X

chwila po chwili biało po bieli
za chmurą jednaką monotonniste niebo
po czymś co zawsze tęczywało

teraz piorun
puste wnętrze promienia
przezroczyściego żeby mógł przyjąć
każdą biel – błękitną czarną burzową
błyskawiczną

tylko jest różnic
oko za mało nieskończone

X X X

przyzwyczailem się do zakątków
ale do bezstronnych
dlatego chociaż jestem zmęczony
zawsze mam jakieś zawsze
nadzwyczajnie nowe

X X X

Zlepek nie sklejony
zrasta się po swojemu –
wystarczy że jest

tyle jestestwa
ile nie ma wiewiórek
ile nie ma drzwi
ile nie ma wqwozów
ile nie ma śródmieść
ile nie ma chorób –
tylko jestestwo jest

chociaż się rozpada

X X X

zadziwiająco
bo
niepoczytalnie

osią symetrii jest słówko „bo”
od niego
w dwie niewspółmierne strony odlatuje
zdumienie i szaleństwo

a przecież kiedy symetria asymetrii
zastanowi się nad sobą
„bo” nie będzie znaczyło wynikania
tylko czystą myśl która wnika w pustkę
po zdumieniu i szaleństwie

nie trzeba się temu dziwić
wystarczy się zastanowić
i w zastanowieniu ustanowić
szaloną dziwną bo zwyczajną
myśl

RZECZYWISTOŚĆ

podwoję do końca
– powiedziała

ale nie masz powozu
zdatnego do podwożenia
– powiedziałem

to się nie powozem podwozi
– zaśmiała się

aha – powiedziałem –
jeżeli powozisz tylko słowami
to rzeczywiście...

a ona mówi:
podwoję ciebie aż do twojego końca